

Työmyyrän perikuva

Sihteeriyhdistyksen yhdistyskoordinaattori Sari Ollikainen ei koe olevansa yksinäinen, vaikka onkin yhdistyksen ainoa palkattu työntekijä. Sari tekee tiivistä yhteistyötä yhdistyksen hallituksen jäsenten ja puheenjohtajan kanssa. Lisäksi koko jäsenistö kuuluu Sarin työpiiriin.

Sari kokee olevansa Sihteeriyhdistyksessä vähän kuin yrittäjä, sillä hän tekee kaikenlaiset eteen tulevat työt. Päätökset tehdään yhdessä hallituksen jäsenten ja puheenjohtajan kanssa.

Ykkösketjussa

Yhdistyksen puheenjohtaja **Anne Brandtin** mielestä Sarin rooli yhdistyskoordinaattorina on hyvin tärkeä. Hän kuvaillee Saria osuvasti Sihteeriyhdistyksen virallisiksi kasvoiksi, koska luottamustoimijat vaihtuvat parin kolmen vuoden välein.

Anne ja Sari ovat olleet työtovereina yli kaksi vuotta. Nykyisin he ovat myös työpari. Annen mukaan Sari on erittäin luotettava, aloittekykyinen, innovoiva ja ennen kaikkea asiakaspalvelija. Hän taatusti palvelee niin kaikkia sisäisiä kuin ulkoisiaakin asiakkaita ammattitaitoisesti hymy huulilla.

– Sari on toimistolla meitä kaikkia varten. Ei ole sellaista asiaa, jota et voisi Sarilta kysyä, tarkistaa, ehdottaa tai varmistaa. Jokaisella jäsenellämme tulisi olla Sarin numero tallennettuna omaan puhelimeensa hätätapausten varalta, Anne vinkkaa.

– Sanotaan, että fiksu johtaja palkkaa itseään pätevämpiä alaisia. Minähän en ollut Saria palkkaamassa, mutta näin koen, että siinä on kuitenkin päässyt käymään, Anne nauraa.

Sihteeriyhdistyksen yhdistyskoordinaattori Sari Ollikaisen (kesk.) lähimpiä työtovereita ovat yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja Anne Brandt ja yhdistyksen kirjanpitäjä **Kauko Koskelin**.

Yrittäjän asenteella

Sari itsekin kannustaa ottamaan häneen yhteyttä missä tahansa mielestä askarruttavassa ammatillisessa asiassa. Häneltä voi kysyä yhdistyksen asioiden lisäksi neuvoa pääkaupunkiseudun kokouspaikoista, ravintoloista tai majoitustarjonnasta.

Sarin työpäivät täyttyvät monenlaisista yhteydenotoista. Usea taho on kiinnostunut Sihteeriyhdistyksestä ja haluaa kuulla toiminnasta. Jos on hiljaista aikaa, Sari nappaa puhelimen käteen ja ottaa itse yhteyttä kertoen yhdistyksestä tai sopii tapaamisesta.

– Työsopimuksessa minulla on kyllä työaika, mutta minusta se ei tähän rooliini istu. Yritän tehdä asioita pois silloin kun ne ovat esillä, vaikka sitten sunnuntaina.

– Minulle tärkeää on edetä asioissa. Viikolla monesti jokin tapaaminen vie päivästä aikaa, joten teen sitten illalla mitä päivällä jäi tekemättä.

Tällä hetkellä Sari odottaa malta-mattomana Lyytin käyttöönottoa tapahtumissa. Se tulee hänen mielestään helpottamaan huomattavasti aktiivitoimijoita.

– Monta muutakin muutosta on mielessä, mutta kuulette niistä tuonnempana, Sari mainitsee.

Avartavia kokemuksia

Sari on ollut Sihteeriyhdistyksen jäsen pitkälle toistakymmentä vuotta. Tässä ajassa hän on ehtinyt kuulua Helsingin seudun jaoston hallitukseen ja toiminut tapahtumakoordinaattoreiden puheenjohtajana.

Sarille itselleen erityisesti monet yritysvierailut ovat olleet todella antoisia.

– Muistan ikuisesti esimerkiksi Ilmatieteenlaitoksella vierailun. Samoin lauantaimatkat eri kaupunkeihin ovat mieleenpainuvia. Näillä matkoilla kuulee paljon uutta ja näkee erilaisia paikkoja, joista ei ole ennen tiennyt mitään.

Parasta Sarin mielestä on ollut tutustua yhdistyksen ja jaostojen hallitusten jäseniin. Eri yrityksistä ja paikkakunnilta tulevilta jäseniltä löytyy erilaisia ajattelutapoja ja siinä op-

Sihteeriyhdistyksen Sari Ollikaisen motto on: tee työtä intohimolla! Yhdistyksen kolme voimanaista Helsingin seudun jaoston 40-vuotisjuhlaseminaarissa **Eeva Kyliä-Paavola** (vas.), Sari Ollikainen ja Anne Brandt.

Tapahtumiin kannattaa osallistua, vaikka ei tuntisi ketään muuta jäsentä, siellähän sitä tutustuu. Luottamustoimiin suosittelen suorastaan ryntäämään, sillä niissä oppii uusia asioita ja taitoja.

pii itsekin näkemään monet asiat eri valossa. Saria kannattaakin pyytää osallistumaan jaostojen tapahtumiin ja kokouksiin.

Sarin mukaan haasteena on saada sihteerit ymmärtämään, kuinka tärkeää on kuulua yhdistykseen ja ottaa siitä kaikki irti itseään kehittään.

– Tapahtumiin kannattaa osallistua, vaikka ei tuntisi ketään muuta jäsentä, siellähän sitä tutustuu.

– Luottamustoimiin suosittelen suorastaan ryntäämään, sillä niissä oppii uusia asioita ja taitoja. Sellaista työnantajaa ei olekaan, joka ei noteeraisi oman työn ohella tehtyä luottamustehtävää, Sari kannustaa.

Auttava käsi

Sarin yli kolmekymmentävuotiseen sihteeriuraan on kuulunut pitkät työsuhteet niin kansainvälisessä yrityksessä kuin koulutuksen parissa.

– Pidän työn teosta ja olen oiva haalimaan kaikenlaista niin sanotun normityön lisäksi. Olen ollut kuntosaliohjaajana, siivoojana, matkanjärjestäjänä ja laskuttajana.

– Ympärilläni on paljon pienyrityksiä, joiden eläimellistä työtahtia seuraan vierestä. Tarjoudun hyvin herkästi avuksi vain ajatuksella ”ilo auttaa” ihmisiä menestymään. Palkkani on uuden oppiminen, mikä on mahdollista.

Sari on myös parantumaton eläinten ystävä, lähinnä karvaisten sellaisen. Oma lemmikkiä hänellä ei enää ole, mutta hoidokkeja riittää.

Matkustaminen on myös lähellä Sarin sydäntä, mutta nykyinen elämäntilanne on melko haasteellinen sen toteuttamiseen.

– Äitini kuoli vuosi sitten Alzheimeriin, isälläni on sama sairaus, ja olen hänen ainoa ihmiskontaktinsa tässä elämänvaiheessa, jolle kotihoitoa lasketa.

– Elämä on siis ajoittain haastavaa, mutta onneksi mieheni ja jo kotona muuttaneet lapseni ymmärtävät tilanteeni kiitettävän hyvin.